

Θεσσαλονίκη 22 Ιουλίου 2011

Προς
Την Εφημερίδα «Η Καθημερινή»

Πολλά χρόνια τώρα η Ελλάδα κλυδωνίζεται από καταχρηστικές απεργίες, αυθαίρετες καταλήψεις κτιρίων και δρόμων, αιματηρές διαδηλώσεις και τελευταία από αποκλεισμούς πλοίων, λιμανιών και αεροδρομίων. Τα συνδικαλιστικά σωματεία με συνοπτικές διαδικασίες αποφασίζουν και οργανώνουν ακραίες εκδηλώσεις, με τις οποίες στρέφονται κατά του κοινωνικού συνόλου. Την κακή εικόνα της χώρας συμπληρώνουν οι κουκουλοφόροι καταστροφείς και οι αντάρτες των πόλεων, οι οποίοι δρουν με βόμβες μολότοφ, εκρήξεις και δολοφονίες. Φυσικά όλοι αυτοί δείχνουν με τη συμπεριφορά τους, ότι προτιμούν να καταστραφεί η χώρα. Επενδύουν στο χάος, διότι μέσου αυτού ελπίζουν να καταλυθεί η κοινοβουλευτική δημοκρατία και να μετατραπεί η Ελλάδα σε μαρξιστική χώρα. Το όνειρό τους είναι να πάρουν τη ρεβάνς του εμφυλίου πολέμου και να μετατρέψουν την Ελλάδα σε Αλβανία του 1950. Σε αυτή την κατάσταση έχουμε φτάσει με την ανοχή και την ευθύνη των κομμάτων που άσκησαν την εξουσία μετά το 1974. Η ανάμειξη στην πολιτική αποτέλεσε για κάποιους τρόπο άνομου πλουτισμού. Η αποφυγή πολιτικού κόστους και ο λαϊκισμός αποτέλεσαν την πυξίδα της πολιτικής των κυβερνήσεων. Σήμερα βιώνουμε μια παρέκβαση της Δημοκρατίας. Η παιδεία που παρέχεται, αντί να δημιουργεί πραγματικά δημοκρατικούς πολίτες, διαμορφώνει αυθάδεις νεαρούς που πετροβολούν την αστυνομία, για να βγάλουν τα απωθημένα τους κατά της εξουσίας και του κατεστημένου. Ο φιλήσυχος πολίτης νιώθει εξαπατημένος και εγκλωβισμένος σε μολόπετρες. Η οικονομική κρίση, η αβεβαιότητα και η ατιμώρητη διαφθορά ρίχνουν λάδι στη φωτιά και ο χορός καλά κρατεί, αλλά ως πότε; Πολύ φοβάμαι ότι, αν δεν γίνει πανστρατιά επανόδου στην ομαλότητα, θα ακολουθήσει εθνική καταστροφή.

Με τιμή

Δημ. Καραμήτσος
Ομότιμος Καθηγητής ΑΠΘ